

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Adoratione Eucharistiæ

Boileau, Jacques

Viennae, 1743

Cap. III. Diluitur objectio assumpta ex traditione trium priorum Ecclesiæ
saculorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49201](#)

Gallia præsertim penitus abrogaverint.
Eos etiam fateri opus est, Christum
Dominum in prima institutione Cœ-
næ eandem plebi Christianæ sub ultra-
que specie non administrasse: quippe
cum observet S. Justinus, Dominum
solis Apostolis eam tradidisse, ἡ μόνοις
αποστολοῖς μεταδουμάς.

Porro cum S. Justinus inter Eucharistiae ritus, aquae mixtionem cum vi-
no recenseat, de qua in Evangelicis &
Canonicis Scriptoribus nulla mentio
est: argumenta negativa, quae ex si-
lentio Scripturæ Dallæus assumpsit,
quæque supra hujus lib. II. cap. I. ex-
pendimus, supervacanea omnino esse,
ipsum non diffiteri necesse est.

CAPUT III.

Diluitur objectio assumpta ex traditione trium priorum Ecclesiæ saeculorum.

I. IN magna paucitate Scriptorum Ecclesiasticorum, qui tribus pri-
mis

124 DE ADORATIONE

mis sæculis Ecclesiam illustrarunt, non mirum est infinita testimonia adorationi Eucharistiæ conducibilia a nobis non inventum iri. Nullum eidem adorationi contrarium conceptis verbis proferre potuit Dallæus, adeoque semper se maxime argumentorum negativorum aggere cinxit, & obfirmatopestore defendit, S. Justinum, S. Ireneum, S. Clementem Alexandrioum, Origenem, Tertullianum, & S. Cyprianum de adoratione Eucharistiæ nihil dixisse.

II. Sed libri I. capp. 2. & 3. abundantemente demonstravimus, S. Ignatium Martyrem, & Origenem suam voluntatem aggregasse ad tuendam adorationem: & capite quod antecessit, S. Justinum contrarium non fuisse, immo vero naturaliter propitium ostendimus. Quod vero spectat S. Cyprianum, non est difficile probare, tantum Virum inter adversarios adorationis ab hominibus opiniosis incredibiliter recenseri: quippe cum dicat libro de Oratione Dominica, pag, 224. edit. clariss.

clariss. Nicol. Rigaltii, Eucharistiam esse panem nostrum, quemadmodum Christus est pater noster, quoniam panis vitae Christus ipse est. Nam panis vitae Christus est, & panis hic omnium non est, sed noster est: & quomodo dicimus, pater noster, quia intelligentium & credentium pater est; sic & panem nostrum vocamus, quia Christus, noster (qui corpus ejus contingimus) panis est. At vero cum dicitur Christo, Pater noster, ei cultum adorationis exhiberi non dubium est; adeoque cum ex S. Cypriano panis vita, scilicet Eucharistiæ, Christus sit, & sit panis noster, sicut Christus pater noster est; incredibile & improbabile est, S. Cyprianum non existimasse panem vitae esse adorandum, rogandum & invocandum. Hanc veritatem mirifice confirmat continuo sermone: Et ideo panem nostrum, id est, Christum, dari nobis quotidie petimus, ut qui in Christo manemus & vivimus, a sanctificatione ejus & corpore non recedamus. Constat igitur ab institutis veritatis nihil magis alienum sibi fingere potuisse Dala-

læum

læum, eo silentio de adoratione Euchariæ apud Patres trium priorum sæculorum: inter quos S. Ignatium, Originem, & S. Cyprianum adorationi patrocinari non dubium est; & ex S. Irenæo, Clemente Alexandrino, & Tertulliano quidquam adversum aut contrarium proferre non potis est.

CAPUT IV.

Explicatur sententia S. Basili Magni de ostensione Eucharistiae, & S. Germani Constantinopolitani. Obiectio assumpta ex novitate ostensionis Hostiae inter solennia Missarum, diluitur.

I. **C**um ostensio seu elatio Hostie sanctissimæ sit tantummodo cultus exterioris effectus, neminem hominem dubitare existimo quin ritus ejusmodi, cum pluribus aliis cærementiis, ab Ecclesia, non ab ipso Christo proxime institutus sit. Quam obrem